

עבודת השם

פרשת "בלק"

בגלל זה הוא בעצמו גם כן נהרג, משל זה מספרים על פילוסוף אחד גדול חוזה בכוכבים, פעם אחת יצא בחצות לילה והסתכל בכוכבים לראות מה יהיה הסוף, ובינתיים אינו רואה איפה הוא דורך יען שהוא מסתכל למעלה ועל ידו היה בור עמוק, נפל לתוכו ונפצע קשה ומת, בא השכן ואמר המשוגע הזה אינו רואה מה שיהיה עתה, הולך ומתנבא על הרחוק? כך היה אצל בלעם מתנבא על אחרית הימים והבור שנפל ומת במיתה משונה, היה זה שהחטיא את ישראל.

"וַיְרֵא בְלַק, בֶּן־צְפּוֹר, אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יְשׁוּרָאֵל, לְאִמְרֵי."
(בלק כ"ב) וירא בלק בן צפור מה ראה שפחד כל כך עד שהלך ושכר לאותו הפילוסוף הרשע? ידוע שאותו הזמן כל העולם היו מפחדים מסיחון ומעוג ומכיוון שנפלו ביד ישראל הבינו כולם שפה יש יד העליונה, פרשה זו התחילה בשבחן של ישראל איך שהקדוש ברוך הוא לוחם מלחמתן של ישראל, אבל מסיים ויהיו המתים במגפה ארבע ועשרים אלף, זהו חרבו של בלעם הרשע ומבלעם למדו כל הגויים איך להילחם בישראל לכתחילה לא באים בחרב ובנשק שכבר כולם יודעים בשעה שאמר בלעם לבלק כי מראש צורים אראנו ומנבעות אשורנו הן עם לבדר ישכון ובגוים לא יתחשב זאת אומרת שישראל יש להם הרבה מגינים, זכות אבות, זכות אימהות, דווקא על ישראל נאמר עם לבדר ישכון ובגויים לא יתחשב, לא מתערבב עם אומות העולם כי אלזקיהם של ישראל שונא זימה לכן כל זמן שישראל שומרי את הצניעות הקדוש ברוך הוא לוחם מלחמתם על זה אמר בלעם שיפקירו את בנות מואב, שילבישו אותם מכנסים קצרות ממתנים עד ירכיבים, ועל ידן יעברו ישראל על העריות והם נופלים חס וחלילה אז לא יגן עליהם, זכות אבות זהו שהתחילה התורה בשבחן של ישראל ששים ריבוא יצאו ממצרים ולא נמצא פסול אחד לא מבני ישראל ולא מבנות ישראל לא קטן ולא גדול עד שהיה בידם ספר יוחסין והתביישו כל העמים מלראות עם כזה קדוש, אבל בלעם הרשע עם ערב רב שניהם החטיאו את ישראל בשביל זה לא סימה התורה בטוב, וכאן מרמו שבקץ הימים יקומו רשעים כאלו בשם ישראל כמו שאמר ישעיה הנביא מהרסיך ומחריביך ממך יצאו, לכן בזמן הקץ, ישראל יעמדו בניסיונות גדולים עם הערב רב שהם מחטיאים את ישראל יותר מבלק ומבלעם ולא יתנו לישראל לשמור הדת ולא את הצניעות וכיוצא, מפני שהם שונאים דת ישראל ובאותם הזמנים רבים יכשלו אתם בחשבם שהם מזרע ישראל וגם בוודוה הקדוש ובתיקונים כתוב שהם לא מזרע ישראל.

"וַיְרֵא בְלַק, בֶּן־צְפּוֹר, אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יְשׁוּרָאֵל, לְאִמְרֵי."
(בלק כ"ב) וירא בלק בן צפור הוא ראה קץ המשיח איך ישראל ירשו את כל העולם ומוחץ פאתי מואב ומקרקר כל בני שת אמר בלעם לבלק כל מה שאתה רואה נכון אבל לא עתה זה יהיה אלא באחרית הימים שאז דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ועוד. כלחודך השור את עשב השדה, זה משיח בן יוסף שראה בלק איך לוחם עם האומות ומנצח, ומשיח בן יוסף נמשל לשור שנאמר בכור שורו הדר לו. ויישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך כתוב בשמנה לחמו שזה ישמעאל הרשע שנמסרה ארץ ישראל בידו כמו שומר עד שיחזרו ישראל למקומם אמר לו הקדוש ברוך הוא לשרו של ישמעאל: כל זמן שתהיה הארץ הזאת תחת יד ישמעאל תהיה הארץ שממה, זהו שאמר בלעם הרשע איתן מושבך שנתישבת בארץ ישראל ושים בסלע קנך שנתישבת כמו סלע וכמה פעמים ניסו עמים אחרים לקחת מידי ישמעאלים במלחמות חזקות ולא האריכו ימים שוב חזר ליד הישמעאלים, ועד מתי תהיה הארץ ביד הישמעאלים? עד מה אשור תשבך עיין רש"י ובשמנה לחמו באורך שהארץ הזאת תיפול מישמעאל לישראל וכתוב שם אף על פי שעזרו לו כמה אומות לישמעאל ובראשם בריטניה ואז תהיה עת צרה ליעקב שיבואו לעזרת ישמעאל כל יושבי סביבות נהר פרת וכולם יהיו עדי אובד, וזהו שכתב דוד המלך עליו השלום וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ, אבל ישראל, בגויים לא יתחשב שלא יישאר מהגויים אלא אותם הטובים והחסידים שלהם שלא עשו רעה לישראל והם עתידים להכיר את אלוהי האמת ולעבדו כולם שכם אחד ואת כל זה ראו בלק ובלעם רק שבלק חשב שיהיה תכף, ובלעם אמר אראנו, ולא עתה, אשורנו, ולא קרוב, ואם עד כדי כך ידע, אם כן למה נתן להחטיא את ישראל אשר

49:30	כניסת השבת
20:34	צאת השבת
19:51	שקיעה
24:03	ר. תם
5:42	הנץ

הפטרה: "היה שארית"

"תמת נפשי מות ישירים, ותהי אחריתי כמהו." (בלק בני-י)

עיינ בזה בפירוש רבינו אור החיים על פי מעשה שקרא, מעשה ביהודי אחד שבא לפני האור החיים ואמר שהוא רוצה לעשות תשובה בתנאי שימות מיד, אם ידע שימות מיד, יעשה תשובה, כי לא מוכן לחיות עוד חמישים שנה שלא יחלל שבת, שלא יאכל בלי ברכה, וכדומה, כי לא יכול, אמר לו הרב אור החיים הקדוש וכי חכמה למות יהודי? חכמה לחיות יהודי! חמישים שנה לא יחלל שבת, חמישים שנה יברך תחילה וסוף, חמישים שנה יניח תפילין, זהו יהודי! אבל למות יהודי בלבד אין זו חכמה, אותו הדבר בעניין בלעם, הוא ידע שסוף היהודי מצוין וזוכה לגן עדן אשר שעה אחת שם יפה מכל עולם הזה, ורצה להיות יהודי, אבל בתנאי שזה יהיה בסוף ימיו בשעת מיתה בלבד, אבל לחיות כמה שנים, ולפרוש מן העריות ומן שאר העבירות אין הוא מוכן, לכן אמר "ותהי אחריתי כמוהו" "אחריתי" דייקא ומכיוון שכולו היה רע לא זכה לנכך, ולבסוף "ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב" זה היה אחריתו (קול יהודה).

"מה-טבו אהליך, יעקב; משכנתיך, ישׂראל." (בלק כד-ה) ראה

בלעם שעושים בני ישראל את מחיתם בעולם הזה עראי כאהל שאין זה מקום קבע של מגורים. מסופר שבא אורח לביתו של החפץ חיים, תייד מארץ רחוקה, שהתבונן סביבו הבחין את הפשטות שמאפיין את הבית. בבית היו רק דברים הכרחיים ביותר. הביע האורח תמיהתו על כך באוזנו של החפץ חיים זצ"ל.

השיב לו החפץ חיים בתמיהה "וכי היכן רהיטיך: השיב לו האורח: אמנם אני גר בארץ רחוקה וכאן אני מתגורר זמני במלון ויש לי רק ריהוט הכרחי בלבד אך בביתי בארץ הרחוקה יש לי רהיטים רבים ומפוארים. נענה החפץ חיים ואמר לו: אכן גם אני נוהג כמוד בעולם הזה אני מרגיש את עצמי עובר אורח. ומקום מגורי בעולם הבא שם אקבע את ביתי על כן לא ראיתי לנכון למלא את ביתי בריהוט מפואר. כל מה שאני משתדל כל ימי הוא לרכוש רק אוצרות נצה בעבודת ה' יתברך כדי להיכנס לטרקלן שהוא עולם הבא.

סיפור בהמשכים "ברכת הצדיקים" חלק ב.

ציצור: "החתונה הגדולה בז'לובין" – כך מכונה החתונה שלא היו בה נברשות נוצצות או תפריט משובח, אבל גדולה הייתה בצדיקים שהשתתפו בה. זו הייתה חתונת נכדתו של בעל התניא, רבי שניאור-זלמן מלאדי, עם נכדו של רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב. **המשך:** הוא הבין כי היום לא יספיק להיכנס אל הקודש, והלוואי מחר. החליט ר' אריה להתחכם. קרוב לחצות הלילה בא לאכסניית הצדיק ונעמד ליד פתח חדרו. הוא קיווה להיות הראשון מיד כאשר ישוב הצדיק לקבל קהל. דלת החדר הייתה פתוחה מעט, והדבר אפשר לר' אריה לראות את הנעשה בפנים. המראה שנגלה לעיניו הותיר אותו משתומם. הצדיק מברדיצ'ב שכב על מיטתו ועיניו עצומות, כישן. שני גבאים עמדו משני צדדיו. האחד החזיק את ספר הזוהר והשני ספר משניות. שניהם קראו מהספרים שבידם בעת ובעונה אחת, אך אם אחד מהם טעה בקריאה מיד פקח הצדיק את עיניו ואמר: "נו, נו". כך נמשך הדבר שעתים תמימות, ובזה סיים הצדיק את 'שנתו'. כאשר דלתו של הצדיק נפתחה לקבלת קהל היה ר' אריה הראשון בתור. הצדיק קיבל את פניו במאור-פנים ובחביבות ושאל: "מי שלח אותך לכאן?". ענה ר' אריה: "הרבי שלי". "ומי הוא הרבי שלך?", הוסיף רבי לוי יצחק לשאול, ור' אריה ענה: "אה, המחנות? הגאון, הצדיק, איש האלוקים?...". החל רבי לוי יצחק למנות בהתפעלות את שבחיו של אדמו"ר הזקן לפני החסיד. שוב ושוב חזר על דבריו בשבחים מפליגים, ולבסוף פנה אל ר' אריה ואמר: "נו, סערצע [=מחמד-ליבין] – כך נהג לומר לעתים קרובות – 'אמור לי במה העניין'. סיפר ר' אריה את כל העניין. הבעת תמיהה עלתה על פני הצדיק והוא שאל: "רשם עירוני?! ממונה על העיר?! כיצד מגיע יהודי להיות רשם עירוני?!". אזר החסיד אומץ וענה: "הרבי שלי הוא שיעץ לי לקבל עליי משרה זו". אורו פניו של רבי לוי-יצחק בשומעו את התשובה, ואמר: "אם-כן, המחנות שלי, הגאון הצדיק וכו' וכו' (ומנה שוב את שבחיו), הוא אמר לך לעסוק במשרה זו – נו, אם-כן, השם יתברך יעזור לך וישמור אותך מכל צרה!". חזר החסיד אל אדמו"ר הזקן, וסיפר את אשר אמר לו הצדיק מברדיצ'ב. הביט בו הרבי בטוב-לב ואמר: "אה, רואה אתה, עצה טובה יעצתי לך, הלא-כן?", וכפל את דבריו. ר' אריה האמין בכל ליבו בברכה שקיבל אך עדיין לא ידע מה יענה ומה יאמר ביום המשפט הקרב והולך. ביום שלפני המשפט עדיין לא ידע מה לעשות ביום המחור, אך פתאום נודע כי בבניין בית-המשפט פרצה שרפה, וכל התיקים והמסמכים, ובהם גם תיק החקירה שלו וכתב האישום החמור–עלו באש... **סוף!**

פינת ההלכות "מלאכת זורע"

ע"פ ילקוט יוסף
כרך ה.

יב. מותר לפתוח את התריסים והחלונות של הדירה בשבת, כדי שיכנס בה אויר צח, אף כשנמצאים בדירה עציצים שיש בהם זרעים ושושנים, ופתיחת החלונות גורמת להצמחתם. ומן הדין יש מקום להקל גם באופן שהעציצים מונחים על אדן החלון ממש, ומכל מקום המחמיר בזה תבוא עליו ברכה. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד מח)

יג. אסור לפתוח בשבת את מכסה הזכוכית של החממות שמגדלים בהם זרעים ופרחים, כאשר כל מגמתו וכוונתו לצורך הזרעים והפרחים עצמם כדי להוסיף בצמיחתם. (ילקוט יוסף שם עמוד מט)

"מלאכת חורש"

א. החופר גומא בשדה, חייב משום חורש, ושיעורו בכל שהוא, שראוי לזרוע בחפירה זו גרעין של דלעת. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד נ)

ב. הייתה לו גבשושית בשדה ונטלה, חייב משום חורש. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד נג)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורבחון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.

המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית: יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי "לדעת" ו"דרשו"